

dres med henblik på at fastsætte nærmere krav til etablering af varslingsboringer.

Det skal sikres, at etablering af overvågningsboringerne ikke medfører, at andre overvågningsopgaver (eksempelvis overvågning af affaldsdepoter) væltes over på vandværkerne. Amtets afgørelse vil kunne påklages til Miljøstyrelsen.

Med hensyn til hvilke parametre der skal undersøges for, og hvor ofte, bør dette fastlægges i forbindelse med kommunalbestyrelsens fastlæggelse af det øvrige kontrolprogram for vandforsyningen, særligt boringskontrollen. Der foreslås derfor en præcisering af § 60, stk. 1, således at de nye varslingsboringer udtrykkeligt er en del af vandforsyningssystemet, som kommunalbestyrelsen fører tilsyn med. Ministeren kan herefter med hjemmel i § 60, stk. 2, udvide tilsynsbekendtgørelsen med regler om tilsynet i overvågningsboringerne.

Til nr. 20

Der foreligger ikke i dag en samlet oversigt over, hvor mange vandforsyningsboringer der er lukket på grund af forurening. Gennem en rundspørge til kommunerne er Miljøstyrelsen i færd med at kortlægge antallet af lukkede boringer. Med henblik på også fremover at belyse udviklingen i vandforsyningsstrukturen og i forureningstruslen mod vandforsyningerne anbefaler Drikkevandsudvalget, at der etableres et centralt register over lukkede vandforsyningsboringer.

For at gøre dette muligt, foreslås en bemyndigelsesbestemmelse, hvorefter ministeren kan fastsætte regler om, at ejeren af et vandforsyningsanlæg skal give meddelelse, hvis en indvindingsboring tages ud af drift, herunder hvis boringen lukkes, samt om årsagen hertil.

Til nr. 21

Det foreslås for at undgå tvivl udtrykkeligt at afskære klageadgang over amtsrådets og kommunalbestyrelsens afgørelser i medfør af kapitel 3 om kortlægning og planlægning. For så vidt angår de eksisterende dele af kapitlet tilsigtes der ikke hermed nogen ændring af retstilstanden, som den kom til udtryk ved vedtagelsen af den seneste revision af bestemmelserne i 1987, hvor man gik ud fra, at planvedtagelser ikke er afgørelser, og at de dermed ikke kan påklages. For så vidt angår de nye bestemmelser om indsatsplaner og dyrkningsaftaler og amters og kommuners beslutninger i den forbindelse, vurderes det ikke at være hensigtsmæssigt eller nødvendigt, at disse kan påkla-

ges af alle de berørte parter. Der er indført procedureregler for tilvejebringelsen af indsatsplanerne, som sikrer en vidtgående inddragelse af parterne. De berørte vil desuden kunne påklage de beslutninger, der måtte blive truffet over for dem som opfølgning på planerne.

Til nr. 22

Det foreslås endvidere at indføje en hjemmel til at bemyndige en styrelse eller tilsvarende institution til at udøve de beføjelser, der efter loven er tillagt ministeren. Denne regel svarer til bestemmelserne i miljøbeskyttelsesloven og planloven

Til § 2

Til nr. 1

Bestemmelsen giver ministeren bemyndigelse til at indføre godkendelses- og forbudsordninger til sikring af indsatsområder udpeget med hensyn til nitrat. Der er tale om en generel godkendelsesordning for fremtidige etableringer eller udvidelser af husdyrhold i de områder, der er udpeget. En sådan ordning anses, jf. nedenfor, for en erstatningsfri regulering.

Hvis et indsatsområde skal beskyttes effektivt over for nitratforurening, er det nødvendigt såvel at regulere gødningsudbringningen på de ejendomme, hvor der i øjeblikket udbringes for meget, som at forhindre, at der på andre ejendomme fremover påbegyndes en for stor udbringning.

Drikkevandsudvalget med undtagelse af De danske Landboforeninger anbefaler derfor, at det sikres, at der i henhold til reglerne i Rådets direktiv om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirken på miljøet (VVM-vurderingen) og/eller kapitel 5-godkendelsen i henhold til miljøbeskyttelsesloven inddrages en vurdering af den øgede nitratbelastning af grundvandet, som den større husdyrtæthed i området vil medføre.

For så vidt angår VVM-vurdering er denne anbefaling allerede opfyldt via det landsplandirektiv, som miljø- og energiministeren udstedte herom den 31. december 1997.

Drikkevandsudvalgets flertal fandt endvidere, at der også for udvidelser og etablering af husdyrbrug, som ikke er omfattet af den nuværende kapitel 5-godkendelse og VVM-vurdering (svine- og fjerkræfarme på over 250 DE (dyreenheder)) skal ske en vurdering af den øgede nitratbelastning. Dette skal ske gennem en godkendelsesordning, som sikrer, at der sker den tilstrækkelige regulering af nitratbelastningen i området. Ordningen skal både omfatte svine- og fjerkræ-